

تأثیر تغییرات اقلیمی بر شیوع دیابت و مدیریت آن: نیاز به استراتژی‌های سازگاری و پیشگیری

آمنه مرزبان*

۱. گروه سلامت در بلایا و فوریتها، دانشکده مدیریت و اطلاع رسانی پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی ایران، تهران، ایران
نویسنده مسئول: آمنه مرزبان، دانشگاه علوم پزشکی ایران amenemarzban@yahoo.com

سردبیر محترم،

تغییرات اقلیمی یکی از چالش‌های جدی عصر حاضر است که تأثیرات گسترده‌ای بر جنبه‌های مختلف سلامت انسان‌ها دارد. تغییر الگوهای آب و هوا، افزایش دما، و خشکسالی‌های طولانی‌مدت از جمله عوامل تأثیرگذار بر شیوع بیماری‌های مزمن نظیر دیابت است (۱). این تغییرات می‌توانند سبک زندگی افراد را تحت تأثیر قرار دهند، به کاهش فعالیت‌های جسمی منجر شوند و تغذیه ناسالم را تشویق کنند (۲). در شرایطی که استرس ناشی از تغییرات اقلیمی به مشکلات روانی و اختلال در متابولیسم گلوکز منجر می‌شود، احتمال افزایش شیوع دیابت بسیار قابل توجه است (۱).

افزایش دما موجب کاهش فعالیت‌های فیزیکی افراد شده و خطر چاقی را افزایش می‌دهد، که خود عامل اصلی ابتلا به دیابت نوع ۲ است (۳). علاوه بر این، مشکلات در تولید محصولات کشاورزی و افزایش قیمت مواد غذایی می‌تواند دسترسی به مواد غذایی سالم و مغذی را محدود کند و در نهایت افراد را به مصرف غذاهای فرآوری‌شده سوق دهد (۴). نگرانی‌های روانی ناشی از تغییرات اقلیمی نیز با افزایش سطح هورمون‌های استرس مانند کورتیزول، تأثیر مستقیم بر متابولیسم و افزایش خطر دیابت دارد (۵).

از سوی دیگر، مدیریت دیابت در شرایط اقلیمی متغیر با چالش‌های زیادی همراه است. بلاایای طبیعی نظیر سیل و طوفان‌ها زیرساخت‌های بهداشتی را مختل می‌کنند و دسترسی به درمان‌ها و داروهای ضروری را محدود می‌سازند (۱). همچنین، نوسانات عرضه داروها و افزایش قیمت آن‌ها ناشی از اختلالات در زنجیره تأمین، مدیریت این بیماری را دشوارتر می‌کند (۲).

برای مقابله با اثرات تغییرات اقلیمی بر دیابت، تدوین و اجرای استراتژی‌های سازگاری و پیشگیری ضروری است (۴). ترویج سبک زندگی سالم از طریق آموزش عمومی، تقویت زیرساخت‌های بهداشتی برای مواجهه با بلایا، افزایش دسترسی به مواد غذایی سالم از طریق کشاورزی پایدار و حمایت از تولیدات محلی، و ایجاد برنامه‌های آگاهی‌بخشی درباره اثرات تغییرات اقلیمی از جمله اقدامات مؤثر هستند (۵). علاوه بر این، تخصیص منابع مالی و همکاری میان‌بخشی میان دولت‌ها، سازمان‌های غیردولتی و جامعه علمی می‌تواند راه را برای مواجهه بهتر با این چالش‌ها هموار سازد (۱).

در نهایت، تغییرات اقلیمی نه تنها سلامت جسمانی، بلکه کیفیت زندگی افراد را نیز تحت تأثیر قرار می دهد. با تدوین استراتژی های جامع و اقدامات هماهنگ، می توان تأثیرات این چالش جهانی بر دیابت را کاهش داد و زمینه را برای زندگی سالم تر و پایدارتر فراهم کرد. امید می رود که با همکاری های مشترک بتوان به بهبود سلامت عمومی و آینده ای بهتر برای همه دست یافت.

تعارض در منافع

بین نویسندگان هیچگونه تعارضی در منافع وجود ندارد .

سهام نویسندگان

سهام تمامی نویسندگان برابر است.

حمایت مالی

این پژوهش تحت حمایت مالی نبوده است .

کلیدواژه ها: تغییرات اقلیمی، دیابت، مدیریت سلامت، سبک زندگی سالم، زیرساخت های بهداشتی

References

1. Al-Shihabi F, Moore A, Chowdhury TA. Diabetes and climate change. *Diabetic Medicine*. 2023;40(3):e14971.
2. Zilbermint M. Diabetes and climate change. *Journal of community hospital internal medicine perspectives*. 2020;10(5):409-12.
3. Cuschieri S, Agius JC. The interaction between diabetes and climate change—A review on the dual global phenomena. *Early Human Development*. 2021;155:105220.
4. Vallianou NG, Geladari EV, Kounatidis D, Geladari CV, Stratigou T, Dourakis SP, et al. Diabetes mellitus in the era of climate change. *Diabetes & Metabolism*. 2021;47(4):101205.
5. Ratter-Rieck JM, Roden M, Herder C. Diabetes and climate change: current evidence and implications for people with diabetes, clinicians and policy stakeholders. *Diabetologia*. 2023;66(6):100.۱۵-۳

